

Vendim nr. 250, datë 17.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Sonila Bejtja,	Anëtare
Sandër Beci,	Anëtar

në datën 17.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 11 (M) 2026 të Regjistrit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: **MYSLIM ISTREFI**, përfaqësuar nga avokati Ilia Ilia, me prokurë.

OBJEKTI: **Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2025-1470, datë 30.09.2025 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.**

BAZA LIGJORE: **Nenet 42, pika 2, 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Në datën 10.10.2020, në fshatin Romanat, Durrës, kërkuesi, me automjetin e tij, ka goditur për vdekje shtetasin Sh.E. Policia Gjyqësore, në procesverbalin e këqyrjes së vendit të ngjarjes, ka konstatuar dhe ka evidentuar prezencën e automjetit të kërkuesit dhe rreth 60 metra më lart, në rrugën e lagjes së fshatit Romanat, trupin e pajetë të viktimës.

2. Në këto kushte, policia ka proceduar me kërkimin e drejtuesit të automjetit (kërkuesit), i cili, pasi kishte goditur me automjet viktimën, ishte larguar për në banesën e tij të ndodhur pranë vendit të ngjarjes, ku dhe ishte gjetur nën efektin e alkoolit të konsumuar. Kërkuesi është arrestuar dhe shoqëruar në polici për veprime të mëtejshme hetimore dhe sqarimin e plotë të rrethanave të çështjes. Në vijim, kërkuesi i është nënshtruar testit të alkoolit nga ku ka rezultuar me konsum të 1,05 mg/lit (*testi i parë*) dhe 0,97 mg/lit (*testi i dytë*). Vetë kërkuesi ka deklaruar se ishte konsumues i pijeve alkoolike dhe në datën 10.10.2020, pasi kishte konsumuar alkool, ishte vënë në drejtim të automjetit të tij, ku më pas kishte goditur për vdekje viktimën, i cili banonte pranë tij.

3. Ndërkohë, gjatë këqyrjes së vendit të ngjarjes është konstatuar se në distancë rreth 35 metra nga trupi i viktimës me drejtim jugor është fiksuar fillimi i një gjurme gome automjeti që del nga rruga në pjesën e bankinës ku është dëmtuar bari dhe kjo gjurmë vazhdon në formë harku përreth 32 metra nga ku vërehet se gjurma e gomës së automjetit futet përsëri në rrugë. Nga akti i ekzaminimit të trupit të viktimës, nr.104/A, të përpiluar nga eksperti i caktuar nga Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Durrës (*Prokuroria e Durrësit*), është konstatuar gjak në tru, thyerje të kockave të kapakut të kokës, prishje të masës trunore, plagë, dërmishjeje, ndërsa nga akti i ekspertimit toksikologjik i datës 10.11.2020 ka rezultuar se në gjakun e kërkuesit është evidentuar prania e alkoolit etilik në vlerën mesatare 0.81 g/lit.

4. Në përfundim të hetimeve paraprake të zhvilluara, si dhe regjistrimit të procedimit penal, Prokuroria e Durrësit ka vlerësuar se ka prova të mjaftueshme për ngritjen e akuzës për kryerjen e veprave penale “Vrasja për gjakmarrje” dhe “Drejtimi i automjetit në mënyrë të parregullt” të parashikuara nga nenet 78/a dhe 291 të Kodit Penal (KP), duke paraqitur në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Durrës kërkesën për gjykimin e tij lidhur me këto akuza.

5. Me vendimin nr. nr. (11-2022-2175) 343, datë 06.05.2022, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Durrës ka vendosur deklarinimin fajtor të kërkuesit të pandehur për veprat penale “Vrasja për gjakmarrje”, duke e dënuar me 20 vjet burgim, bazuar në nenet 78/a, 18, paragrafi i dytë, dhe 49 të KP-së, si dhe “Drejtimi i automjetit në mënyrë të parregullt” (*në gjendje të dehur*), duke e dënuar me 2 vjet burgim, bazuar në nenet 291 e 49 të KP-së. Në përfundim, pas bashkimit të dënimeve,

sipas nenit 55 të KP-së, kërkuesi është dënuar me 21 vjet burgim. Ajo gjykatë ka arsyetuar se nga provat e siguruar në hetim dhe ato të administruara në gjykim ka rezultuar se kërkuesi i pandehur, nën efektin e alkoolit, ka goditur viktimën nga pas për gjakmarrje, duke vepruar me dashje e me qëllim për ta vrarë, për shkak të marrëdhënies të acaruar midis kërkuesit të pandehur dhe viktimës që e kishte zanafillën 15 vjet më parë kur babai i viktimës kishte vrarë babanë e kërkuesit. Sipas asaj gjykate, nga akti i ekspertimit psikiatrik ligjor i datës 02.02.2021 ka rezultuar se kërkuesi i pandehur nuk vuan nga ndonjë sëmundje psikike dhe është i përgjegjshëm përpara ligjit për veprat penale të kryera. Në përfundim, ajo gjykatë ka vlerësuar se me veprime të paligjshme i pandehuri ka konsumuar elementet e veprës penale të parashikuara nga nenet 78/a dhe 291 të KP-së dhe paraqet rrezikshmëri të lartë shoqërore, pasi ka cenuar marrëdhëniet shoqërore që mbrojnë jetën e personit, ndërkohë që në caktimin e masës së dënimit për kërkuesin e pandehur ka mbajtur parasysh si rrethana lehtësuese faktin që nuk ka qenë i dënuar më parë, si dhe kushtet familjare të tij, rrethana lehtësuese, të cilat parashikohen nga neni 49 i KP-së. Kundër këtij vendimi kanë paraqitur ankim kërkuesi, i cili ka kërkuar ndryshimin e vendimit për cilësimin e faktit penal, si dhe Prokuroria e Durrësit, e cila ka kërkuar ndryshimin e vendimit dhe caktimin e një mase dënimi prej 35 vjetësh burgim për të.

6. Me vendimin nr. 10-2022-1774 (291), datë 23.11.2022, Gjykata e Apelit Durrës ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë me arsyetimin se kjo e fundit, në përfundim të procesit të çmuarjes së provave, ka konkluduar drejt mbi cilësimin ligjor të veprës penale, pasi akuza për të cilën është deklaruar fajtor kërkuesi i pandehur përputhet tërësisht me faktet e rezultuara në shqyrtimin gjyqësor. Sipas asaj gjykate, për shkak të ngjarjes së ndodhur vite më parë, familja e viktimës ka qenë shpërngulur në Itali për t'u mbrojtur nga një situatë gjakmarrjeje, pasi marrëdhëniet ndërmjet dy familjeve nuk janë normalizuar asnjëherë, por kanë mbetur të ngrira nëpërmjet shmangies së kontaktit me njëra-tjetrën. Ndërkohë kërkuesi i pandehur ka pasur një akumulim të mllefrit për humbjen e pësuar dhe ka qenë nën efektin e një ndjenje hakmarrjeje të vazhdueshme, edhe pse më parë nuk kishte kryer veprime konkrete në dëm të jetës së familjarëve të personit që i kishte vrarë babanë. Gjykata e apelit ka vlerësuar se cilësimi i faktit penal si shkelje e rregullave të qarkullimit rrugor bie ndesh me të gjitha njoftimet që japin provat dhe kjo jo thjesht me provueshmërinë e motivit të vrasjes për gjakmarrje, por edhe për mënyrën konkrete të ndodhjes së faktit, ku nga këqyrja e vendit të ngjarjes dhe tabela fotografike e saj del qartë devijimi në lëvizje që ka bërë kërkuesi i pandehur për të çuar mjetin drejt goditjes së viktimës. Gjithashtu nga gjurmët e gomave përpara dhe pas përplasjes del qartë se kërkuesi jo vetëm ka

devijuar lëvizjen me qëllim goditjen e viktimës, por edhe ka rritur shpejtësinë e mjetit, duke rritur në të njëjtën kohë forcën goditëse të tij, me qëllim garantimin e vdekjes së viktimës nëpërmjet një goditjeje shumë të fortë dhe të drejtpërdrejtë. Ndërkohë ajo gjykatë ka vlerësuar se konsumimi i alkoolit dhe takimi rastësor me viktimën ka krijuar një dëshirë të çastit për kryerjen e krimit të cilin nuk do ta kishte kryer nëse nuk do të kishte qenë nën efektin e alkoolit, pasi kishin kaluar rreth 15 vjet nga vrasja e babit të tij dhe kërkuesi i pandehur nuk kishte ndërmarrë një veprim të tillë, pavarësisht mosnormalizimit të marrëdhënieve ose gjendjes shpirtërore të tij. Po kështu, sipas gjykatës së apelit, në caktimin e masës së dënimit për kërkuesin e pandehur për veprat penale “Vrasja për gjakmarrje” dhe “Drejtimi i automjetit në mënyrë të parregullt” (në gjendje të dehur) që parashikohen nga nenet 78/a e 291 të KP-së, ajo ka pasur parasysh si rrethana lehtësuese faktin që kërkuesi nuk ka qenë i dënuar më parë, si dhe kushtet familjare të tij.

7. Kundër vendimit të gjykatës së apelit ka ushtruar rekurs Prokuroria e Durrësit e cila ka kërkuar prishjen e tij lidhur me masën e dënimit dhe kthimin e akteve për rigjykim po në atë gjykatë, me tjetër trup gjykues. Sipas Prokurorisë së Durrësit, konkluzionet e gjykatave të faktit vijnë në kundërshtim me kërkesat e neneve 18, paragrafi 2, dhe 53 të KP-së, pasi ndonëse e kanë deklaruar fajtor për veprën penale të parashikuar nga neni 78/a i KP-së, kanë caktuar një masë dënimi prej 20 vjetësh burgim, ndërkohë që neni 78/a i KP-së parashikon një masë dënimi jo më pak se 30 vjet burgim, pra duke caktuar një dënim dukshëm nën minimumin e parashikuar nga neni 78/a.

8. Nga ana tjetër, edhe kërkuesi ka ushtruar rekurs kundër vendimit të gjykatës së apelit duke kërkuar kthimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm për cilësimin juridik të faktit penal dhe dënimin e tij vetëm për veprën penale “Shkelja e rregullave të qarkullimit rrugor” (me pasojë vdekjen), të parashikuar nga neni 290, paragrafi 3, i KP-së.

9. Me vendimin nr.00-2025-1470, datë 30.09.2025, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, me tjetër trup gjykues. Sipas Gjykatës së Lartë, referimi i gjykatave të shkallëve më të ulëta te neni 18, paragrafi i dytë, i KP-së, në mbështetje të zbritjes nën minimumin e përcaktuar nga neni 78/a i KP-së të dënimit të caktuar ndaj kërkuesit të pandehur për kryerjen e veprës penale “Vrasja për gjakmarrje” është i gabuar, për sa kohë që përmbajtja e kësaj dispozite imponon detyrimin e gjykatës për të “zbutur” dënimin e caktueshëm ndaj të pandehurit në eventualitetin e verifikimit të rrethanës së “dehjes” (të shkaktuar në rrethana të rastit dhe që ka sjellë uljen e ekuilibrit mendor të këtij të fundit), në nivelin e minimumit të përcaktuar

nga dispozita, por jo për ta anashkaluar ose për ta zbritur këtë cak. Sipas asaj gjykate, verifikimi i rrethanës së parashikuar në nenin 18/2 të KP-së, që integron mundësinë e zbutjes së dënimit të aplikueshëm, gjithnjë në limitin e minimumit të parashikuar nga dispozita dhe në funksion të aplikimit të nenit 53 të KP-së “Ulja e dënimit nën kufijtë e parashikuar nga ligji” mund të konfigurojë cilësinë e njërës prej rrethanave lehtësuese të përcaktuara në këtë dispozitë, që në eventualitetin e prezencës edhe të rrethanave të tjera lehtësuese ose mosekzistencës së një rrethane rënduese, të verifikimit të rrezikshmërisë së ulët të veprës penale dhe të autorit të saj, i imponojnë gjykatës detyrimin e uljes/zbritjes së dënimit nën minimumin e parashikuar nga dispozita. Në përfundim, Gjykata e Lartë ka vlerësuar se masa e dënimit të caktuar ndaj kërkuesit të pandehur, të afektuar prej zbatimit të gabuar të ligjit material/penal, shkak i paligjshmërisë së kësaj vendimmarrjeje, i parashikuar në nenin 432/1, shkronja “a”, të Kodit të Procedurës Penale (KPP), është përcaktues i prishjes së këtij vendimi, sipas përcaktimit të nenit 441, paragrafi i parë, shkronja “c”, të KPP-së dhe i dërgimit për pasojë të çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, me kolegji gjykues të ndryshuar.

10. Në datën 25.03.2026 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të tij, i cili, pasi është plotësuar sipas kërkesave të Ligjit Organik të Gjykatës, është regjistruar në datën 09.04.2026. Në lidhje me afatin për shqyrtimin paraprak të çështjes, të përcaktuar në nenin 47, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, bazuar në nenet 15, pika 2 dhe 21, pika 1, të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, në këtë afat nuk llogaritet periudha e lejes vjetore të anëtarëve të Gjykatës, sipas nenit 18, pika 1, shkronja “b”, të po këtij ligji.

II

Pretendimet e kërkuesit

11. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar e drejta për një proces të rregullt ligjor e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

11.1. *Së drejtës së aksesit*, pasi kërkuesi nuk ka marrë përgjigje për pretendimet me natyrë kushtetuese të ngritura në rekurs, duke i mohuar në këtë mënyrë të drejtën për t’u dëgjuar dhe të drejtën për shqyrtim real të rekursit, të cilat nuk mund të kompensohen nga një rigjykim në shkallë tjetër.

11.2. *Parimit të sigurisë juridike*, pasi Gjykata e Lartë ka tejkaluar kompetencat e saj duke rishikuar mënyrën e vlerësimit të rrethanave konkrete, si, dehja, ndikimi dhe

rrezikshmëria, dhe ka kufizuar efektin juridik të tyre në një mënyrë që ndryshon rezultatin faktik të individualizimit të dënimit. Gjykata e Lartë ka ndryshuar rezultatin duke ndërhyrë në diskrecionin e gjykatave të faktit.

11.3. *Standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi Gjykata e Lartë nuk është shprehur në lidhje me shkaqet e rekursit të paraqitur nga kërkuesi. Kjo shkelje nuk mund të riparohet në fazat pasuese të procesit penal. Rigjykimi në apel nuk është më mjet efektiv, pasi ajo gjykatë nuk ka për objekt kontrollin e veprimtarisë së Gjykatës së Lartë, nuk ka kompetencë të konstatojë ose të korrigjojë shkeljet procedurale të kryera nga Gjykata e Lartë dhe nuk mund të zëvendësojë mungesën e shqyrtimit të rekursit në një shkallë më të lartë gjyqësore.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për kriteret e pranueshmërisë së kërkesës

12. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

13. Kërkuesi, si bartës i të drejtave dhe lirive themelore të parashikuara në Kushtetutë, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “f”, 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, pasi ka qenë palë në procesin gjyqësor në të cilin janë dhënë vendimet gjyqësore të kundërshtuara prej tij, ndaj ka interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

14. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, individi mund t’i drejtohet Gjykatës me ankim kushtetues individual vetëm pasi të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që ai pretendon se i janë cenuar. Shterimi i mjeteve juridike ka të bëjë me kontrollin subsidiar që ushtron Gjykata, përfshirë edhe rastet e shkeljes të të drejtave të

individit (*shih vendimet nr. 14, datë 21.06.2022; nr. 19, datë 07.07.2021; nr. 14, datë 11.03.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Po kështu, Gjykata ka theksuar se bëhen objekt ankimi ato çështje gjyqësore të paraqitura nga individët për shkeljen e të drejtave të tyre, pasi vendimi i gjykatës ka marrë formë të prerë dhe nuk ekzistojnë më mjete dhe rrugë ligjore për mbrojtjen e këtyre të drejtave. Përndryshe, i njëjti individ do të mund t'i drejtohej Gjykatës disa herë brenda të njëjtit proces gjyqësor, veçmas për çdo pretendim, për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor, në çdo fazë, si dhe në çdo shkallë të tij dhe më pas, pas përfundimit të procesit gjyqësor dhe dhënies së një vendimi përfundimtar, edhe për pretendime të tjera që lidhen me të njëjtin proces gjyqësor. Vetëm pasi individët të kenë konsumuar edhe shkallën e fundit të kontrollit gjyqësor të zakonshëm, këto vendime mund të kontrollohen nga Gjykata nga pikëpamja e kushtetutshmërisë së tyre, për të gjitha pretendimet në tërësinë e tyre (*shih vendimet nr. 38, datë 25.04.2017; nr. 16, datë 10.03.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Duke iu kthyer çështjes në shqyrtim, Kolegji vëren se objekt i ankimit kushtetues individual është shfuqizimi i vendimit të Gjykatës së Lartë, i cili ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, me tjetër trup gjykues, ndërsa në përmbajtje të ankimit ngrihen pretendime për cenimin e procesit të rregullt ligjor të lidhur me të drejtën e aksesit, parimin e sigurisë juridike dhe standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor.

17. Bazuar në standardet e mësipërme kushtetuese, në kushtet kur çështja është kthyer për rigjykim në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm dhe ai nuk ka marrë një përgjigje përfundimtare nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, Kolegji vlerëson se kërkuuesi ka ende mjete ligjore efektive në dispozicion për të mbrojtur të drejtat e tij kushtetuese të pretenduara si të cenuara (*të drejtën për një proces të rregullt ligjor në drejtim të së drejtës së aksesit, parimit të sigurisë juridike dhe standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*), përfshirë më pas edhe mbrojtjen kushtetuese në këtë Gjykatë. Për rrjedhojë, ankimi kushtetues individual i kërkuarit nuk plotëson kriterin paraprak të shterimit të të gjitha mjeteve juridike efektive në dispozicion përpara se t'i drejtohet Gjykatës. Në këto kushte, analiza e përmbushjes së kriterëve të tjera të pranueshmërisë së ankimit kushtetues individual të kërkuarit bëhet e panevojshme, për shkak të karakterit kumulativ të tyre.

18. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për pranimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronja “d”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.